

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egy évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Feladvány szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonoshoz. Feigl Gyula nyomdáshoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Országos Nemzeti Szövetség.

Ki tagadná, hogy közviszonyaink ziláltak? Társadalmunk beteg, megüli a közönyt. Munkásaink hazafias józanságát megmértelyezi a nemzetközi szocializmus; és nemzeti egységünk elleu tör a nemzetiségi agitátorok aknamunkája.

Lehet-e közönyöseknél maradnunk, midőn látjuk, hogy az egykor oly lelkes magyar társadalom szétfoszlik és darabokra szakad, hogy nyomában ellenségeink rögtön reá vessék magokat a haza testére? Lehet-e közönyöseknél maradni nekünk, midőn a magyarnál nagyobb nemzetek sem látják feleslegesnek a társadalom folytonos úbréntartására egyesületeket, ligákat alakítani? Midőn látjuk azt, hogy a nálunk jóval kisebb Romániában mily eredményeket volt képes elérni a román liga, a hatalmas, nagy Németországban a Schulverein, Oroszországban a pánszláv egyesület, Szerbiában a Maticza, stb. stb., — a melyek mind-mind az illető nemzetek társadalmának verhetetlen és le nem nyugózható polgári hadserege?

És a midőn mindezeket szemléljük, lehet-e közönyöseknél maradnunk a magyar ligával, az „Országos Nemzeti Szövetség”-gel szemben, melynek hatalmas és nagy nemzeti feladatokat képező céljait örömmel és lelkesedéssel kell nemcsak üdvözölni, hanem felkarolni és támogatni is minden magyar embernek.

Nagyon találóan mondotta Péchy Tamás, — az ideális gondolkozású államférfi, a Nemzeti Szövetség mult évi közgyűlésén: „A Nemzeti

Szövetség nem szorosán vett kulturegyesület, nem is akar azoknak versenytársa lenni. De meg ha az lenne is, ámbár inkább azoknak munkálkodását van hívatva teljesen eredményessé tenni, akkor is lelkesedéssel kellene e Szövetséget felkarolni és hatalmassá tenni minden magyar embernek, hisz bármilyen versengésből is nem az egyesületek valamelyike, hanem a haza kerül ki győztesen.”

A Nemzeti Szövetség nem foglalkozik politikával, s kitűzött céljait tisztán társadalmi úton akarja keresztül vinni és hogy feladata egyuttal nemzeti feladatok is, bizonyítja az, hogy vezetőségében még politikai életünk kitünőségei és vezérei is pártkülömbőség nélkül helyet foglalnak. Péchy, Teleki, Jókai, Bartha, Chorin, Szapári Gyula, Apponyi is érvényesítik tudásukat és tapasztalataikat a Szövetség társadalmi, munkásügyi és nemzetiségi osztályaiban.

A társadalmi osztály a hazafias érzés ébrentartásáról és a fajszeretet neveléséről gondoskodik s nem téveszti szem elől az aránytalan gyermekhalandóság fontos kérdését sem. — A munkásügyi osztály vezetésénél az az uralkodó fellegás, hogy a munkásoknak sokban jogos kívánságai kielégítést nyerjenek, ám másrészt a munkaadók zaklatását és indokolatlan megterhelését sem téveszti szem elől.

A nemzetiségi osztály, míg egyrésztől külföldre szakadt honfitársainkat igyekszik a hazának megtartani és segíyezni, addig másrészt a nemzetiségi izgatók munkáját ellensúlyozza s az egyenetlenség helyett a kölcsönös bizalmat igyekszik

felébreszteni és megerősíteni. — A sajtó-osztály végül a külföld nagyobb lapjaival tart fenn összeköttetést, hogy hazai viszonyainkról azokat az igazsághoz híven tájékoztassa.

És a Nemzeti Szövetség e hatalmas munkák végrehajtására kíván-e talán tagjaitól valami nagyobb pénzátalozatot? Nem. Nem pedig azért, mert egész helyesen abból indul ki, hogy alig számbavehető anyagi áldozattal (rendes tagsági díj 50 kr. egy évre) a társadalom legszélsőbb rétegeit is képes lesz megnyerni nagy nemzeti érdeket képező feladatainak.

Ezt a nagyfontosságú célzt az O. N. Sz. különösebben a decentralizáció útján, t. i. a vidéki szövetségek szervezésével tartja elérhetőnek. Az alapszabályok szerint ugyanis mindenütt, a hol nagy községben 50 és kis községben 20 tagja van a szövetségnek, vidéki szövetség alakulhat, mely szerves egészet képez a központtal. E vidéki szövetségek értesítései által a központ mindig tájékoztatva lehet az egész ország társadalmi, munkásügyi és nemzetiségi viszonyairól, úgy, hogy valamely baj megátlására mindig idejekorán léphet közbe, vagy útmutatást nyújthat az illetékes tényezőknek az orvoslás módjaira.

A vidéki szövetségek megalakítása rendkívül meg van könnyítve, mert hisz minden városban van olyan önzetlen lelkes hazafi, a ki vezet magának annyi fáradságot, hogy felír a központhoz (VII. Akácza-u. 32) s bejelenti azokat a férfiakat, akik hajlandók a szervező-bizottságot megalakítani. A központ szívesen küld gyűjtő-ívet, mely a szer-

TARCSA.

Modern mese.

Irta: Vértési László.

Nem minden temetés egyformán megüdtő. Vannak temetések, melyeknél a könyvár, a díszkoporsó és tömredék koszorúk ellenére hiányzik, ami meghatóvá tege az embernek szertartásos, e földön utolsó szereplését. — Hogy röviden fejezzem ki magamat, a látványos temetések legtöbbször hiányzik a halál tragikumuma. Emberek mennek a temetésre, akik a konvenczia törvényei szerint bánatosak a temetésre, de szívükben a szánalom és részvét fel uem serked, mert a halott földi bucauzása vagy szükséges volt a társadalomnak, vagy megváltás annak, a ki csendes halottá vált.

... Haem a Mihály István temetése mégis a ritkaságok közé tartozott. Pedig az özvegy nem tördelte a kezét, nem roskadt le kiséreje karjaiba, nem figyelte, hogy hitvesi koszorúját „az ő felejtethetlenségének” vajjon jól, vásári ügyességgel helyezték el a koporsóra? mint az egy ferjei sirató özvegyet méltán megillet. Csak némán meredt a koporsóra, szeméből pedig uat tört az örületig csigázott fájdalom.

Ez az asszony rettenetes fájdalommal mindenkit megfeszített. Ez a kit hitves így meggyászol, azért érdemes az ismerősöknek is könyvet ejteni. Az ilyen temetések a szomorúak.

De elmult! Az elvonult szép asszonyt nagy fájdalomában magára hagyták — s eltelejtették.

Ki vetett volna ügyet arra, hogy az eliratott Mihály, a város egyik tevékeny férfa, a maga bastartása körül egy pár súlyosabb természetű, kiugyentetlen

ügyet hagyott. — A kik érdekelve voltak, azok sebbel-lobbal igyekeztek magukat bittosítani.

Nincs mit csodálkozni, hogy itt aztán a balkonos szép Mihály-házból hamar kikelletet költöznie. A rokonság szidia. Ceupán hitelezői magasztalták hős lelkét s némi meghatottsággal látták, hogy egy nádfedelel kis házba vonul vissza az özvegy. Ezzel aztán kitünően eligazította a sorsát. Barátnői végkép szakítottak vele, — ceupa — szeretetből.

A magános özvegy aztán a legszenvedélyesebb temető-járóvá változott. Ott volt neki mindene abban a felhantolt sírban. Mily igaz könyvek pörögtek le arcán! — Istvánom! kökeresztre nem telik — és átölelte a fakereztet, a melyet magával vonszolt a süppedő föld.

Egy ősi estén kissé tovább morengett ferje sírjánál. Szívét megfeszítette valami előretörő hang; egy kis gyermek siránkozott ott valakiért, vagy tán magáért, hogy milyen istenárvának maradt e gyászos földön, Mihályné kész elhatározással emelte fel a siró gyermeket.

— Mamád fekszik itt?

— Az.

— Nincs senkid?

— Nincs!

— Jöjj velem, ezután én leszek a te mamád.

Mintba a könyörületes gondviselés küldötte volna elébe az árva gyermeket. Az élet-ösztöu vette hatalmába. Mintba megváltozott volna a világ, egyszerre másként látta a dolgokat, másnak az embereket. Azt hitte, fatuma betelt és a gyermekeket neki kell fölnevelnie. Szerencsére otthon jó nevelést kapott, mint kitünő zongorázót a hangversenyek pódiumáról is ismerték és kapva kaptak a híren, hogy Mihály Istvánné zongora-órákat fogadni. Egy két kezerű piulát lenyelelték vele, mert az emberek szíve kérges és egy erőltetett szelleme

mondásért még apját is kez a legtöbbünk megtadni.

— No, lám, a szép Mihályné! A férje a nemes tanácsot ütötte (nagy ellenzéki képviselő volt a temetőben pihenő Mihály), az asszony pedig ütheti a zongoráját — óránként 50 kr-ával.

De Mihályné lenyelte a „szelleme” mondások kezerűségét. Nem volt rossz idő, hogy az óraadók sietős futásával ne látták volna a legjobb házakba bertérni, a kis Vilma, a temetői árva pedig növekedett jólétben, okos nevelésben. A kik be voltak avatva Mihályné takarékos ügyeibe, azok érdemeinek tartották a kis árvát figyelemre méltatni.

— Hisz ez párti lesz gyerekek, párti? . . .

Ez a kis árva szép gyerekké növekedett. Gyönyörű sugár leány. szelkek szemekkel, hullámos szőke hajjal, bájos komolysággal, a mi mellett azonban ragyogott a növendék-lányok ennivaló naivságt. A kis zongorás leányt nem egy kis fizetésű városi hivatalnok jegyezte el álom-talan éjszakái között a mátkájának. A senki lánya nem hiába hívta a temetőbe a könyörületes gondviselést.

— Hivatalnokúvá tesszem a picit. Még piacra is csaleddel mehet, cseitentett az ábrándozó hivatalnok. Némel: gyereket a tenyerén hord a szerencse.

A kis város azonban módtalanul elálmékolodott, midőn az a bizarr hír terjedt el, hogy Mihálynéhoz sürün nezt el vendégül a kerületi képviselő, ki m-illesleg egy kis irodalmi munkásság révén az irodalommal is közöséget tartott. A fiatal törvényhozóknak — már nem tudom minő joggal — nem valami erkölcsös híruk van. A bánatos zongoramesternőről pikáns hírek járnak.

— Lássátok, a romantikának is meg van a dekadenciája. Aztán! Vegre is Mihálynének tüzes fekete szeméhez oly jól illik az ezüstös frufu. Vannak nők, akiket a hosszú bánat se tud elrutítani.

veső bizottsági tagok között szétszórva, a megalkuláshoz szükséges tagok rövidesen összegyűjthetők. Elnököt saját hatáskörükben választanak az alakuláson a központ is képviselteti magát. — Ily vidéki szövetségek alakultak eddig Aradon, Szerencsen, Brassóban és külföldön Bécsben. A most folyó lázas szervezkedés következtében őszre már 9—10 vidéki szövetség megalakulása van bejelentve.

Ime, ez vázlatosan az Országos Nemzeti Szövetség célja és működési tere, melyet minden hazafi csakis magasztosnak, lélekemelőnek és a hazára nézve üdvösnek tarthat. Évtizedek szomorú tapasztalatai voltak szükségesek ahhoz, hogy így nagy arányú liga megalakuljon, a eredményes működésébe bizalmat helyezünk, mert hazánk legjobbjai álltak élére.

A nemzeti közszellem újjászületését és meg erősödését a fajszeretet hatalmas megnövekedését a már türehetlenné vált társadalmi ellentétek elsimítását és kiegyenlítését reméljük és várjuk mi az Országos Nemzeti Szövetségtől.

Katona Béla.

Körrendelet.

Miután a kerékpárral való közlekedés úgy kedvtelesből, valamint gyakorlati célból mindinkább terjedőben van, a belügyminiszter szükségét látja, hogy az ilyen gépekkel való közlekedés a közbiztonság, közrend és a szabad közlekedés biztosítása érdekében országszerte egységesen szabályoztassék a ezért a kerékpárral közutakon és köztereken való közlekedés tárgyában az 1879. évi XL. t.-cz. 1. §-a alapján a következőket rendeli:

1. §. A kerékpár különböző alakjaiban és szerkezeteiben könnyű járműnek tekintetik a kocsik közlekedésre nézve közutakon, útakon és tereken követendő általános szabályok a dolog természetéből folyó eltérésekkel, a kerékpárosokra is alkalmazandók.

2. §. A kerékpárral való közlekedés általában csak kocsitúton engedtetik meg. Amennyiben a kocsitúton rosszasága a kerékpárral való haladást lehetetlenné tenné, úgy a helyi hatóság kivételesen megengedheti a gyalog-utaknak a célra való felhasználását, de csak a lépésben menő ember haladását felül nem muló sebességgel. A törvényhatósági joggal felruházott, valamint a rendezett tanácsú városokban a rendőrhatalóságok, vármegyék, más területen pedig az illető járás főszolgabírái feljogosítják, hogy bizonyos közutakon vagy tereken a kerékpárral való közlekedést rendeletileg egészen vagy részben, vagy a napnak csak bizonyos meghatározott időszakára — eltilthassák, a tilalom az illető út két végén láthatólag jelzendő.

3. §. Minden kerékpár, vagy ehhez hasonló szerkesztű gépirányító, fékező és legalább 30 méternyi távolságra hallható csöngő-készülékkel, valamint előlámpával legyen ellátva, mely a sötétség beálltával meggyújtandó. A lámpás üvege színes nem lehet. Világító anyagul gyertya, olaj, vagy kisebbfokú villanyfény alkalmazható.

4. §. Minden kerékpáros köteles gépét kellő elővigyázattal kezelni és vezetni. A városok és községek

És tényleg, a fiatal asszony, ritkább vendége lett a temetőnek. Mihály úrja mintha virágtalanabbá lett volna, mint annakelőtte. Sőt egy indikret kávéházi augor meg is hallotta a szép asszony monológját a sír mellett és a nyílt jelentőséggel már másnap be is adta a kapucsiner mellett társának:

— Több kerek elnézet, én edes párom! Óvom szívemet, mely veszedelmebe rohan. Legy segítségem. Segítségel rajtam, elkárhozom ha nem segítesz.

— Küzd a kicinke — állapították meg a kávéház bérliájának burnótjából izgatók magukat.

— Szép kis hstória! Ennek az Elemérnek öröge van.

Mennyire paffa lett azonban a kávéházi orakulum, mikor Sebestyén Gyula, a város közkedvelt eleven hírlapja, néhány nap múlva azzal a hírral lepte meg a jelenvoltagekat, hogy érdekes meglepetése van: Deréki Elemér országos képviselő jegyet váltott Mihály Istvánné ifjú nevelt leányával, Máriával.

Erre nem voltak elkészülve.

— Új kiadásu gyász, a sír ismét virágosabb lesz, — ocsudott föl a szellemesség helyi kupece, a ki mindből kivieszi részét.

Tényleg néhány hét múlva egy bájos remegő gyermeket vezetett oltárhoz a város első vivőuerje, Deréki Elemér.

A nevelő mama, a szép Mihályné pedig fonszege nyugalommal, habár teljesen elcsápatlan hallgatta, mily epedően és boldogan mondta a leány a kenetes pap fogadtatására:

— Szereti ezt a tisztességes férfit?

— Szeretem! . . .

belterületén kerékpárral túlságos gyorsasággal, vagyis a kétfogatu könnyű kocsik rendszeres sebességénél gyorsabban előhaladni, versenyt futni, közlekedési eszközöket, embereket és állatokat körülkeríteni s általában bárhol olyasmint elkövetni, mi a személy és vagyon biztonságát veszélyeztetné, a közlekedést akadályozhatná, vagy a lovakat és egyéb állatokat megriaszthatná — tilos. Kapukon át, egyik utcából a másikba való befordulásnál, utca-keresztezéseknél, közutakkal határos telkekről kifutás, vagy ilyenekbe befutásnál s mindenütt, a hol a kocsik, lovas- vagy gyalogközlekedés a rendszeres fokozottabb mérvű, csakis lassan, vagyis a gyalogos rendszeres sebességével szabad kerékpározni, sőt esetleg köteles a kerékpáros a szükséghez képest, vagy a rendőrközeg figyelmeztetése géperől leszálva, azt mindaddig kézen vezetni, míg az úttest ismét szabaddá nem lesz.

5. §. A haladás irányában áldogáló vagy járó-kelő közönség a kerékpár, vagy ehhez hasonló gép közlekedésére hangcsöngetéssel, kellő időben és jól hallhatóan figyelmeztetendő. A városok és községek belterületén utca kereszteződéseknél az óvjelzés mindenkor megadandó.

6. §. A kerékpáros gépén, ha csak helyi akadályok nincsenek, mindig útpályája baloldalán haladjon s az ellenkező oldalra, a mennyiben ott kíván megállni, mindaddig nem fordulhat, míg céljához közel nem ért. Egyik utcából a másikba kanyarodás jobbra hosszú, balra rövid ívben teendő meg. Szembenjövő kocsinak stb. a kerékpáros köllő időben és módon balra térjen ki. Ha ezt a helyi, vagy egyéb körülmények meg nem engednék, mindaddig megállapodni, esetleg leszállani tartozik, míg a pálya ismét szabaddá lesz. Hogy ez a kerékpárosnak megkönnyítessék, szükség esetében a szembejövő kocsik, lovasok stb. lehető lassan haladjanak s ezek is kötelesek a szembejövő kerékpárosoknak köllő mérvben kitérni.

7. §. Kocsik, lovasok stb. megelőzése jobbra, gyorsított menetsebességgel történjék. A kocsik adott figyelmeztető jelre szükség esetén a nyírt köteles balra kitérni, hogy a kerékpáros veszély nélkül elmehesen mellette. Az utak szögletein és keresztezéseken, hidakon, kapualjakban, alagútakban s mindenütt a hol az úttest, kocsik s más járművek közlekedése miatt szüknek bizonyul — tilos a megelőzés.

8. §. Ha a kerékpáros észreveszi, hogy a ló a kerékpár láttára megbokrosodik, vagy hogy ha egyébként a kerékpárral való előhaladás az emberek testi biztonságát veszélyeztetné, tartozik géperől leszállani.

9. §. Zárt sorokban menetelő katonaságnak, temetéseknek, nyilvános felvonulásoknak, udvari hintóknak, posta fogatoknak, szereikkel mentésre szét tűzoltóságoknak és mentőknek, valamint a közutak follocsolását végző járműveknek, úgy az előre haladó, mint a szembejövő kerékpáros géppel kitérni köteles. Ha azt a helyi viszonyok meg nem engednék, tartozik azok elvonulásáig megállni.

10. §. Több kerékpárral egymás mellett haladni csak ott szabad, hol ezt a közlekedési viszonyok megengedik; ha a pálya szüknek bizonyulna, kitérni és megelőzni csak egyenkint szabad.

11. §. Közutakon a mutatványok sorába tartozó nem rendszeres módon való kerékpározás tilos.

12. §. Tilos a kerékpárosokhoz, vagy hasonló gépekhez ebeket zsinórral vagy egyébként odakötve futtatni.

13. §. Kerékpárversenyek, tömeges kerékpáros felvonulások csupán erre alkalmas helyeken, illetve útvonalokon és időben az illetékes helyi rendőrhatalóság előzetes engedélyével és az ezáltal előírt módoszatok betartásával rendezhetők.

14. §. A kerékpárosok egyfelől jelen általános alapszabályok, valamint az erre vonatkozó helyhatósági különleges rendelkezések betartására köteleztek, másfelől azonban akár kedvtelésből, akár gyakorlati célokból üzött kerékpározásoknál hatósági támogatásra és védelemre igényt tarthatnak.

15. §. Kutyáknak a kerékpárosok utáni uszítása tilos, valamint a kerékpározó után iramodó kutyát gazdája vagy hozzátartozója visszahívni köteles.

16. §. A rendőri közeg felszólításának s rendelkezéseinek a kerékpározók engedelmeskedni tartoznak, — úgy szintén kötelesek a rendőrközegek felszólítására megállni, s ezek kívánatára magukat igazolni, — a magukat igazolni nem tudó kerékpárosok kötelesek gépjüket kézen vezetni, az illető rendőrközeg a rendőrhatalóság legközelebbi helyiségébe követni.

17. §. A kerékpárosokra rendőri vagy egyéb című díjak a helyhatóságok által csak belügyminiszteri jóváhagyás után vehetők ki.

18. §. Jelen rendeletem ellen vétők, vagy cselekvők, rendőri kihágást követnek el, s a mennyiben cselekményük vagy mulasztásuk a magyar büntető törvények, vagy az 1890. évi I. t.-cz. valamely szakaszába nem ütközik, 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, vissza-

esés esetében pedig 8 napig terjedhető elzárással és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendők. Ezen kihágásokat illetőleg sordülettelenekre nézve, az 1879. évi XI. t.-cz. 27. § — irányt adó.

19. §. Ezen rendőri kihágások fokozatos elbírálására a 38547/880. sz. a. kiadott belügyminiszteri rendelet 8. §-ában felsorolt rendőrhatalóságok illetékesek.

20. §. A pénzbüntetésekbe befolyt összegek az 1892. évi XXVII. t.-cz. 3-ában jelzett célokra fordítandók.

21. §. Jelen rendeletem 1897. évi július hó 1-én lép életbe, a mely napon minden e tárgyra vonatkozó eddigi elleukező határozmány vagy rendelkezés hatályát veszti. Miről a törvényhatóságot jelen rendeletem pontos és szigorú betartása, illetve végrehajtása végett ezennel értesítem.

Budapest, 1897. évi június hó 3-án.

Perczel s. k.,
belügyminiszter.

22560/1897.

Főszolgabíró és polgármester uraknak közzététel és pontos alkalmazkodás végett kiadom, ezen körrendelet a vármegyei központi jegyzői karral és a Vármegyei tiszti főügyészeivel is közöltetni rendeltetik.

Szombathely, 1897. évi június hó 24-én.

Alispán helyett:

Bezerédi István s. k.,
főjegysé.

Hegybirtekosság szervezkedése.

Már több mint egy éve annak, hogy a községi hegybirtekosság a mezőgazdaság- és mezőrendezésről szóló 1894. évi XII. törvények alapján hegyközösséggé való alakulásukat mondták ki, meghívván egy több tagu bizottságot a hegyközösségi alapszabály-tervezet kidolgozására és annak idején való bemutatására.

Mint említők, már több egy événél, hogy a megalakulás iránt való hajlam egész spontán módon nyilvánult s mégis, mikor most arra kerülne a sor, hogy az ige teatté váljék, — Ime rémalakokat jártat szemem előtt a hegybirtekosság is hátat fordítana (ha lehetne) az önkormányzati alapon való szervezkedésnek, a saját természetes magzatának. Erről tettek tanuságot a községi hegybirtekosság, mikor mult vasárnapra összehíva, az alapszabályt tervező bizottság munkálatai felett skrupulusai támadtak s hozott határozatukkal egyelőre lehetetlenné tették a megalakulást. A közgyűlés, mely egyebekben is nem volt hiányában a különös jeleueteknek, a következőleg folyt le:

Tipka Ferenc polgármester Szovják Hugó városi tisztiügyész és Mészényi Károly irnok kíséretében fél 11 órakor a gyűlés megtartására kijelölt városi tanács-terembe lépve, meglehető számban találta együtt a hegybirtekosokat. Elfoglalta tehát az elnöki széket, s bár voltak, akik a Kálváriáról visszatérőket kívánták volna bevárni, hivatkozással a gyűlésnek szükülmények kösött való összehívására, rövid üdvözlő szavak előre bocsátásával előbb magyarul, majd mindjárt németül beszélt a kiküldött bizottság javaslatáról, átadva azután a szót Szovják Hugó bizottsági elnöknek, aki ugyancsak német nyelven ismertette az eddig érvényben levő szülő-hegyrendtartási szabályrendeletet, valamint az újabb keletű törvényt, melyek alapján a bemutatott új hegyközösségi szabályrendelet készült, azután kérdezé, ha elfogadják-e a közgyűlés a bizottsági javaslatot?

A közgyűlés nem fogadta el en bloc az eléje terjesztett javaslatot, hanem pontról-pontra hallani akarta és pedig német előadási nyelven a bennök foglaltakat. Eitől meg vonakodott a bizottsági elnök, bizalmatlanságnak tekintvén a közgyűlés magatartását, a miért a bemutatott alapszabály-tervezet visszavételével fenyegetőzött. Erre Marton Károly, aki különben a javaslattevő bizottság tagja volt, ideiglenes megbízottak, hegybíró, hegyi őrdk stb. kiküldését indítványozza arra az időre, mire az alapszabálytervezet kibővítendő bizottság által újból átdolgozandó és nemetre is lefordítandó volna és a hegyközösség ennek alapján véglegesen megalakulna.

Ehhez az indítványhoz azonban nem járult hozzá Szovják Hugó, ismét csak a bizalmatlanságot hangsúlyozván, melylyel a kiküldött bizottság javaslatával találkozik. Hozzászóltak a tárgyhöz még a polgármester, Roth Sándor és többen, miközben a terembe lép Major János prépost-plébános, arra kérvén az elnököt, hogy a katolikusok mai Donát-ünnepére való tekintettel nem volna-e hajlandó a gyűlést más napra áttenni. A polgármestert eleinte frapirosta es a kívánság, de azután feltalálta magát és hivatkozással a gyűlésnek rendszeres körülmények között való kitűzésére és megtartására, nem mutatott hajlandóságot a gyűlés elhalasztására. Major János prépost-plébános annak előrebocsátásával, hogy mivel a kath. hívek, a kik a szülő-patrónus ünnepén éppen a Kálvárián tartózkodtak és azért a gyűlésre el nem jöhettek, a polgármester más napon is kitűzhetné volna az összejövélit, — ismétellen kéri az elhalasztást, mi ha nem történne meg, fellebbezéssel fogna élni. A polgármester azonban erre sem engedett, mire a város plébánosa a gyűlésen jelenlevő híveit távozásra szólította fel s azokkal egyetemben el is hagyta a helyiséget. Az együttlevők azután elnöklő polgármester ama indítványát fogadták el, hogy a meglevő alapszabálytervezet magyar és német nyelven kinyomattassék, az a kibővítendő bizottság által újból megvitattassék és egy újabb összehívandó közgyűlés elé terjesztessék. A bizottságba erre még beválasztották Roth Sándort, Mautz Józsefet, Grözl Ferenczet és Gamauf Józsefet a végre megszavazták a netalán felmerülő nyomdai költségeket.

HIREK.

— **A főgimnázium ügye.** A Községen tervezett főgimnázium ügyének elintézésé, mint Budapestről értesülünk, azért szenvedett késedelmet, mivel a miniszteriumban a szanvedelmi főpárt nyilatkozatát kellett bevárni és Hamon miniszteri tanácsos személyében új szakreferens van. A miniszteriumban különben egy szakértő kiküldését tervezik, aki itt a helyszínen fog a várossal és érdekeltekkel tárgyalni. Az ügyet, amint a fenti forrásból megértjük, Szájbelyi Gyula országos képviselő szorgalmazza a legnagyobb buzgalommal.

— **Plébános-nevezés.** Eberhardt Gyula helybeli kath. segédlelkésznek Esterházy Pál herceg a megüresedett bányak-szent-györgyi plébániát adományozta. Midőn egyrészt afelől érzett örömkönetek adunk kifejezést, hogy a derék segédlelkész egy jól megérdemelt plébániára tett szert, másrészt nem hagyjuk fölemlítsék nélkül Esterházy Pál hercegnek azon kegyét, melylyel már most másodízben tüntet ki községi, tehát nem kegyurasága alá tartozó segédlelkészét.

— **Uj misés.** Ecker Ferencz, a budapesti egyetemen tanulmányait végzett s nemrég áldozárrá szentelt szombathelyi egyházmegyei újmisési folyó hó 15-én mutatta be a Mindenhatónak első zsemejét, melynél a manuduktori tiszlet Major János prépost-plébános töltötte be. A hívek majdnem zsúfolásig megtöltötték az új plébánia-templom tágas hajóit a nagy számmal kérték az Ur új szolgájának áldását.

— **Választás.** A községi kath. plébániabeli hívek ötös bizottsága az autonómiát szervező ülésre küldendő képviselő választását f. é. július hó 25-ére tűzte ki. 805 választásra jogosultak irtak össze és pedig 695-öt a községi anyagyház és 110-et a fiókközsegek, Községfalva és Nemes-Cső kath. lakosai közül. A választás a községi kath. el. fiuiskola I. o. tantermében lesz megtartva s a mondott napon reggeli 8 órától esti 6 óráig megszokás nélkül lesz vezetve. A hivatalos jelölt a szombathelyi kerületre nézve, melyhez a községi plébánia is tartozik, Eredits Ferencz szombathelyi ügyvéd. A választást vezető ötös-bizottság már a múlt héten falragaszokon értesítette a választókat a választásról. A főhívás szószórinti szövege ez:

A községi plébániához tartozó kath. hívekhez! A magyarországi katolikus egyház autonómiáját szervező gyűlés tagjainak választási módját tárgyazó szabályrendelet 21. §-a értelmében a választás napjának kitűzése iránt az ötös-bizottság lévén jogosult intézkedni, ezennel köztudomásra hozzuk, hogy a községi plébániához tartozó anya- és fiókközsegek hívei által együttesen megajándékozott választás határnapján 1897. évi július hó 25-ik napját tűztük ki. A választás a katolikus iskola I-ös osztályának tantermében fog megajándékozni és reggeli 8 órától délután 6 óráig megszokás nélkül tart. Felhívjuk tehát a választásra jogosult anya- és fiókközsegek híveit, miként a választás napján a fent kitűzött helyen és időben megjelenni és szavazati jogukat személyesen gyakorolni szíveskedjenek.

Közseg, 1897. évi július hó 13-án.

Az ötös bizottság.

— **A tűzoltó-mulatság.** A községi tűzoltóság f. é. július hó 4-ről mult vasárnapra halasztott mulatságára igen szépen sikerült és jó anyagi haszonnal járt. A sörházi mulató-kert faárnyas és szepen dekorált térsége régen látott oly nagy publikumot, mint a tűzoltók nyári mulatságán, de nem is mindig fordít rendezőség annyi gondot a közönség mulatására, mint éppen tűzoltó-ünnepségeinken. E tekintetben a közönség teljesen ki volt elégítve, de nem úgy az ételek felszolgálásával. Meleg ételt a mulatság helyén alig lehetett kapni, nem pedig azért, mivel a vendéglős a 4-re kitűzött mulatságot, mely az eső miatt nem volt megtartható, nagy kárt szenvedett a konyha-helyiségekkor, hogy ott egy csekély számú család részére sem lehet főzni, anuál kevésbé úgy hevenyében egy 4-500 főre menő publikum számára. Ebben a sörházhelyiségben mindig is volt a baj, hogy ételekkel nem győzték a publikumot s mégis nem találnak módot a baj orvoslására. A mulatságon még egy különös dolgot észleltünk. A kiszolgáló piuczerek némelyike megsarcolta a vendégeket.

Egyebekben minden kvadrált, sőt egyes dolgok, mint zene, táncjáték kiváló tetszésben részesült. A tűzoltóság fejei és személyeete nagy előzékenységgel voltak minden vendégük iránt és pótolta még ott is, ahol a kiszolgálókat nem lehetett látni.

— **Felajánlatok.** A községi önk. tűzoltó-egyesület által f. hó 11-én rendezett nyári mulatsága alkalmából a következők fizettek felül: Szorják Hugó 5 frt; Hatvan Károly 3 frt; Major János 2 frt; 1 frt 50 krt: özv. Gyöndör Antalné, Tuczentaller Lajos; 1 frt: özv. Csácsinovits Istvánné, dr. Dallos Károly, dr. Kovács István, Leitgeb S., Simon Tódé, özv. Keszler Mártonné, özv. Ulrichné, Kovács Géza, Wanzl Béla, özv. Prenner Sándorné, Radicsek Ottó, Rusznyák Mátyas; 5 krt: Glatzhofer Samu, Prúszker százados, Steininger Sándor, N. N., Pabler, özv. Schusznviné, Kühn Lajos, Uckermann báró, Okrutzky őrnagy, Gampert Lajos, Feigl Gyula, Róth Sándor, Schuppler Henrik alezredes, Turcsányi Lajos, Pulz tábornok, Róth Jenő, Schraek Alfréd főhadnagy, Glanz Frigyes, Zerthofer Mihály, Jeszl György, Kovács József, Stampfl főhadnagy, Freyberger Ferencz, Schwart Toréz, Frankenberger János, Jánosa Gyula, Hanuly Antal, Riedl József, Draskovits Imre, Ecker Ferencz, Pontyos Kálmán, dr. Lauringer János, Galler Mátyas, özv. Krámpolné, özv. Szorgáné, özv. Waisbecker Henrikné, özv. Schwarzné, Palikó József, August Imre, Schmiddegg gróf, Harsania Doroszlóbból; 40 krt: Neumann Samu; 30 krt: Kürrel János; 20 krt: Schwarz Martin, K. H. R. és Deckeré.

Ezen kívül adományozott Kis Antal 25 és Hatvan Károly 25 l. sört.

A nemes adakozóknak ez uton hála köszönetet mond a községi önkéntes tűzoltó egyesület.

— **Renoválásra szorult hidak.** Igazán nem szivesen tesszük, hogy a helyi hatóságnak unos-untalan figyelmeztetésekkel szolgáljunk olyan dolgokra nézve, amelyek iránt neki magának kelleso tisztában lennie és hova-hamarább intézkedni. De ha nem tesz e részben eleget kötelességének, végre is fel kell szólnunk, bár mennyire kényelmetlen az ilyen unszolás. A város területén levő hidak rozoga állapotára irányítjuk most a hatósági közegek figyelmét. Azt hittük, hogy a kallói hid leszakadása után azonnali megvizsgálják a többi hidakat és intézkednek helyreállításuk iránt. Ez azonban nem történt meg. Tekintsek meg a városnak sok ezerébe került vashidját s meglátják, mennyi azon a javítani való. A korhadt talpák és az azokból kiálló vesszők veszélyeztetik a közlekedést.

— **Füldövendégek.** Dr. Dreiszker József hidegvizgyógyintézetébe a mult hét folyamán még a következő füldövendégek érkeztek: Schmidt András nyug. kapitány Közseg; Hoffmann Aladár m. á. v. ellenőr Budapest; Haslinger József bérkocsi-tulajdonos Bécs; Lengyel Sándor és családja, iskolai igazgató Budapest; Schieb Sándor Károly cs. és kir. főhadnagy, realiskolai tanár Kismarton; dr. Borsódy Geza ügyvéd, föld-birtokos Jobbaháza; Kemény Kolombán szent-Benedek-rendi tanár Győr; Laekner Ambró premonstri rendi kanonok Csorna; Bőjös János földbirtokos Farád; Kokas Antal vendéglős Csorna; Margóczy Kálmán lelkész Duna-Egyház; Dreher Ferencz, m. kir. honvéd-százados neje Közseg; Ebenpanger Sándor vegyintézetű tulajdonos Szombathely; Berger Istvánné földmives neje N.-Cső; Halvax Mátyas pénzügyi titkár Sopron; Schiller Sándorné commissionárius neje Bécs; Üszli Nándorné és leánya vállalkozó neje Szombathely; Wuskics József és neje vasúti felügyelő Budapest; Hermann Rezső plébános Vas-Kethely; Hoffmann Erzsébet, nyug. ezredes özvegye Budapest; Czerekvicsky Franciska urhölgy Budapest.

— **Tűzeset.** Mult pénteken éjjel tűz volt városunkban. Valamint 10 óra után a Jenő főberczeg-utczában fojtó füst szállott le az utcára, hol a járó-kelők fűrkéző-szemekkel kutatták a füst keletkezését. Egy városi épület, a bika-istálló tetőzetén akadt meg a szemök, honnan a füst szétterjedt és csakhamar láng is felcsapott. Legott alarmerőzték a tűzoltó-egyet, mely kivonult és a katonai alreáliskola készletével egyetemben lokalizálta a tüzet. Csupán az istálló tetőzete égett le s nem fogott tüzet még a 6-8 méternyi távolságban álló zaubtetőjü viskó sem, melynek második felét a város-éppen most vette meg. A bikák, számszerint b, béké-nyesen viselkedtek az égő tetőzet alatt s csak egy-két hőmbőléssel adták jelét nyugtalanságuknak. A boltozatos épületben mi bajuk sem esett. A tűz alkalmával megint észleltünk valamit, ami köznépünk gondolkodás-módjára komolyt vett, azt, hogy felszólításra sem, annál kevésbé önszántából, segítségre s szivattyuzásnál. Egyik-másik kifejezhetetlen tromfál utasította vissza a rendőrközsegek felhívását, amiért azután kóterbe is került. Úgy láttuk eunél a tűzesetnél, hogy Közsegen is van még mit rendezni a tűzoltás dolgában.

— **Kellemes üdülőhely.** A katonai lövő-helytől dél-keletre, a városi téglavető felett van a városnak egy kedves kis fenyves erdeje, melyet bár sokan ismernek, mégis nem igen látogatnak. Nem látogatnak talán azért, mivel az arra vivő út, mint sok útja a városnak, javításra szorul. Az a kis erdő ott igen kedves és egészséges hely, melyért mások sokat adnának, ha hozzáférhetnének. Figyelmeztetjük rá a sétálni szerető és az üdülést kereső közönséget, a turista-osztályt meg arra kérjük, hogy a felvezető és részben javított útát, melynek elkészítésében és körülültetésében Mátyas János volt városi közgyűlésnek van szép érdeme, egészíttesse ki, az erdőben magában pedig alkalmazzon egy-két padot.

— **Helyesbítés.** Vasúti állomásunk főnökének előléptetésére vonatkozó multkor hírvnkben VI. fizetési osztályról van szó, holott IV-nek kellett volna állania. A szedő állhatatosan ragaszkodott a római számjegyek elcseréléséhez még akkor is, mikor korrektozunk a revizióban a VI-os törlesztéssel a IV-est újból kírta. Denique ő, a szedő t. i., nem engedett s azért kellett a dolgot most helyesbíteni.

— **Szerencsétlen füldös közben.** Mészáros Jenő polgári iskolai tanuló mult vasárnap délután az Emmermalomban fürdött, miközben amúgy is hiús lába a padlózatban megakadt és eltört. A fürdő-tulajdonos a szerencsétlenül járt fiut hazaszállította szülőinek lakására, hol azonnal orvosi kezelés alá vették.

— **Szárzóság.** Csak nem tudnak megnyitni az ég csatornáit, nem juthatunk egy kis esőhöz. Az aratásnak hiszen kedveztek a borus idővel váltakozó verőfényes napok, de a kapás növények és kerti-félék a száraz időjárásba nem igen prosperálnak, sőt itt-ott már is szenvednek.

— **Vásár Közsegen.** A Jakab után való országos vásárt holnap, hétfőn tartják meg városunkban. Üzletembereink az előrehaladott aratási és oséplési munkálatokra való tekintetből jó lefolyását jövendőlik.

— **Hangverseny.** Ma vasárnap délután a Neuterkertben hangversenyt rendez Holtsai Gyula nemzeti zenekara.

— **Krausz József soproni kereskedő itt Közsegen a Barou-féle üzletet vette át.**

— **Czigánytolvajok.** Daczára a nagyszabásu razziának, melyet csendőrünk csak a legközelebbi multban a szomszéd cigánynevelés ellen tartott, még mindig inarad dolog Fárás népével, mikor tolvajlások fordulnak elő. Legutóbb, e hó 6-án Tömördön éjnek idején betörték Mátyas Mátyas házába s ruha- és eseségneműeket vittek el. A tolvajok megint csak cigányok voltak, még pedig egy 20-25 tagból álló banda, mely a környék erdősegeiben tartózkodott s ott követte nyomon — addig azonban eredmény nélkül — a csendőrt.

— **Aki a feleségét kereste.** A napokban beállított a rendőrkapitányi hivatalba egy vidéki atyafi azzal a panaszszal, hogy megözökött az ő oldalbordája. A kapitány-helyettes elálmólkodva kérdezte, hogy hát ő nála keresi a feleségét?

— **Azaz, hogy hát itt gondolom őt a városban —** mondta a leujtott szalmaözvegy — s azért esedezném, hogy hozzája segítsen.

A kapitány-helyettes gondolt egyet, azután Schiefer tizedest a kaszárnyába küldte tudakozódní. S íme, ott tudtak a szokványi hollétéről s a kereső az asszonyt embere bsmarjában találkoztott is élete párjával. A kapitányi hivatalban nem békültek ki, hanem odalen az utcára, meg az arczkép-kirakat szerelmesen pislogó alakjai láttára mezesett a szívok egymáson és — ujra egyesültek.

— **Ingatlanok forgalma.** A mult hét folyamán a következő ingatlanok kerültek teiekkönyvi átírás alá: Özv. Pohl Müller Edéné után a 706. és 706/a haz. 428. számú ház ajándékozás jogozimén Pohl Müller Ede javára. Örökösödés jogozimén néhai Csanic Vilmos után az 1543. és 1542. haz. 1/10 része Csanic Károly, Ferencz, és József javára. Néhai Groszmann Mihály után a 743. és 744. 741 és 742. haz. 450. 451. számú ház Max Borbálya, Wumard János, Groszmann Antal, János, valamint Ferencz ugy Gallausz Mária javára. Néhai Kappel Tótor után a 315. 316. 6847. (7490-7491) (7415-7416.) (7652-7654.) 6750. 6751. hazsz. 209. számú házból örökagyót illetett részre Kappel Terézia, Kappel János és kik. Kappel Sámuel javára.

— **Tenyészállat-kiállítás.** A vas megyei gazdasági egyesület a szorgalom és igyekezet jutalmazása ezéjából 1897. évi augusztus hó 31-én Szombathelyen, szep. hó 2-án Kőrmenden és szep. hó 7-én Felső-Eőrön az állat-vasártéren reggeli 9 órától kezdődő tenyész- és ivadékdíjazásokat rendez. Díjakul a díjazási helyek mindegyikén kitűzetnek: Tehenekre: I-ös díj 80, II-ik díj 60, III-ik díj 50, IV-ik díj 40, V-ik díj 30 és VI-ik díj 20 korona. Üszökre: (1-3 éves korig) I-ös díj 80, II-ik díj 60, III-ik díj 50, IV-ik díj 40, V-ik díj 30 és VI-ik díj 20 korona. Közös használatra szánt községi bikákra: I-ös díj 50, II-ik díj 40, III-ik díj 30 és IV-ik díj 20 korona. Bika és üsző borjúkra: (felevesdtől egy éves korig) I-ös díj 30, II-ik díj 20, III-ik díj 15 és IV-ik díj 10 korona. Ezen díjakra pályázhatnak vas megyei kisbirtokosok a piroe-tarka hegyi jellegű tájfajta-hoz tartozó olyan állatokkal, melyek legalább egy év óta tulajdonukat képezik s a mely körülmény az illetékes községi előjáró bizonyítványával igazolható. Kivételt képezvén az egy éves, vagy ennél fiatalabb növendék-állatok, a melyekre nézve a kiállító csupán csak azt igazolni köteles, hogy azok tulajdonát képező tehéntől származnak. Az egyforma ivadékok közül előny adatik a díjazásnál azoknak, a melyek az egyesülettől vásárolt tisztá verü bikáktól származnak. Egyforma jószágú, de külön ivaru ivadékok közül a bikaborjú előnyben részesül. Nagyobb tenyészők által kiállított egyes állatok arany-, ezüst- és bronzéremmel díjaztatnak. Legalább 8 darabból álló tenyészállatcsoport díjazására dísz- és elismerő oklevelek fognak kiadatul. Korábbi években már díjazott állatok közül csak azok lesznek ismét díjazhatók, a melyek más csoportba esnek, illetőleg a korábbi években üsződíjjal kitüntetett állatok most csak a tehendíjra pályázhatnak. Áll az az ivadékre nézve is. Kivételt képeznek a községi bikák, a melyek esetleg ismételve is díjazhatók. Bármely díj azonban csak az esetben fog kiadatulni, ha a díjazandó állat tulajdonosa kötelezettséget vállal arra, hogy a tehenét és bikát 2, az üszőt pedig 4 évig tulajdonában megtartja, tenyésztésre használja és egyuttal mint tag az egyesület kötelekésébe lép. A bíráló bizottság minden egyes díjazási helyen délelőtt 10 órakor kezdvén meg működését, a kiállításra szánt állatok — az összeírás teljesíthetése végett, már reggeli 9 órára előzetendők. Az oda itelt díjak, az érmek és oklevelek kivételével — elismervény ellenében a helyszínen kézbesítetnek. Végül megjegyeztetik, hogy a bíráló bizottságnak, mely teljesen önállóan működik, jogában áll az eredetileg megállapított díjak folsztaát és kiadását illetőleg, az elővezetett anyaghoz mérten módosításokat tenni, mely módosításokat a kiállítók elfogadni köteleknek.

Szombathely, 1897. évi június hó 4-én.
Szent-mártoni Radó Kálmán, Rösler Károly,
elnök. h. igazgató, titkár.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenkint — japáni, chinai, s. a. t. a legujabb mintázattal és színekben, ú. m. fekete, fehér és színes Henneberg selyemet 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, csikos, koczkázott, mintázott damaszott s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal, s. t.) a megrendelt árakat postabér és vámmentesen, házhoz szállítva valamint mintákat postafordultával küldenek Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyáruat Zürichben. Svájcba czinzett levelekre 10 krom, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Bácsuszó.
Miatán Közsegről való elmenetelem temérdek elfoglaltságot okozott, nem juthattam azon kellemes helyzetbe, hogy igen t. megrendelődím, jó barátaim és ismerőseim mindegyikétől, a mint óhajtottam, elbúcsúzhattam volna; azért ez úton mondom mindenkinek szívesen
„Jóles hozzád”-ot.
Babits István,
gyógyász Szombathelyen.

Irodalom és művészet.

— Szilágyi Sándor és a Magyar Nemzet Története. Az „Athenaeum” r. társaság kiadásában megjelent „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkát, melyből most jelentek meg a 111., 112. és 113. füzetek, újabb kitüntetés érte abban a meleg óvacióban, a melyben Szilágyi Sándort, „A magyar nemzet történetének” szerkesztőjét részesítették születésének 70-ik évfordulója alkalmával. Az egész tudós világ figyelmét Szilágyi Sándor, a magyar történeti irodalom legkiválóbb képviselője felé irányult, ki immár több, mint ötven éve munkálkodik a történetírás terén és munkás életének valóban legzebb koronája lesz „A magyar nemzet története” című milleniumi munka, mert ebben Szilágyi Sándor összegyűjtve, feldolgozva, kritikailag rendezve nyújtja a hazai történetirodalom összes nagybecsű vívmányait, a melyeknek eléréséért annyi sok jeles történet-tudóssal egyetemben talán mégis Szilágyi Sándor tett leg többet. Ő ennek „A magyar nemzet történetének” szerkesztése alatt már a harmadik nagyobb kitüntetés érte. Tavaly a bécsi tudományos akadémia választotta meg tagjai sorába. Ebben a nagy kitüntetésben eddig magyar ember vajmi kevés részesült. Ez is bizonyítja azt, hogy Szilágyi Sándor történetírói tekintélye meg a haza határain kívül is megtartja fényét. Nyomban követte ezt a kitüntetést a királyi kegyelem és elismerés megnyilatkozása, midőn Ő Fellege Szilágyi Sándort miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel ruházta fel. Mi pedig valóban nem kívánhatunk jobbat az eze tudósnak, mint-hogy legjobb munkáiról erejében és paratlanul álló munkakedvének csorbíthatatlan megőrzésével fejtsze be ennek „A magyar nemzet történetének” szerkesztését és érje meg annak minél több kiadását.

Ny i l t - t é r .

Krondorfi Savanyuvíz

KELELMES IZE MIATT

UGY MINT ASZTALI VÍZ.

DE LEGINKÁBB MINT

gyógyvíz

üdő, gyomor és

vizhólyag bántalmaknál

sikerrel használtatik

Főraktár Kőszegen: Jánosa Gyula urnál.

Kapható minden fűszerkereskedésben.

Vasuti menetrend.

Állomások.		II. III. oszt. kocsikkal			
		reggel	d. o.	d. u.	este
Középeurópai idő.					
Kőszeg ind.		4 ⁰⁰	8 ⁰⁰	11 ⁰¹	4 ⁰⁰ 8 ⁴⁰
Lukácsháza (m. h.)		5 ⁰⁰	8 ¹⁰	12 ⁰¹	4 ⁰⁰ 8 ⁴⁴
Német-Gencs (m. h.)		5 ²⁴	8 ³⁴	12 ²⁰	4 ⁵⁷ 9 ¹⁰
Szombathely ér.		5 ³⁰	8 ⁴⁰	12 ²⁴	5 ¹² 9 ²⁵
Szombathely ind.		6 ⁰⁰	11 ⁰⁰	3 ¹⁵	7 ⁰⁵ 9 ²⁵
Német-Gencs (m. h.)		7 ⁰¹	11 ¹⁰	3 ²¹	7 ²¹ 10 ¹⁰
Lukácsháza (m. h.)		7 ¹⁸	11 ²⁷	3 ³⁸	7 ³⁸ 10 ²⁷
Kőszeg ér.		7 ³¹	11 ⁴⁰	4 ⁰¹	7 ⁵¹ 10 ⁴⁰

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

† Csak nyáron vasár- és ünnepnapokon közlekedik

Magyar királyi államvasutak.

Budapestre.

Szombathely	éj.	2.50	reggel 9.06	d. u. 12.39	este 11. —
Váp		3.06		12.52	11.14
Bárvár		3.86	9.30	1.16	11.41
Kis-Czell	reggel	4.46	9.58	2.21	12.24
Győr	d. o.	10.47	11.28	4.58	8. —
Bécsre ér.	d. u.	1.25	d. n. 2.05	este 9.20	7.36

Budapestről.

Budapest	regg.	8.06	d. u. 1.45	d. u. 2.20	este 9.56
Győr	d. o.	11.33	4.41	5.30	2.36
Kis-Czell	d. u.	1.52	este 6.08	este 8.49	4.32
G.-Asszonyfa					
Bárvár		2.25	6.29	9.34	5.06
Váp		2.51	—	10.07	reggel 6.31
Szombath.	é.	3.04	6.56	10.23	5.44

Déli vasut menetrendje.

Szombathelyről Bécs felé indul:

Szombathely	regg.	4.00	regg. 6.52	d. o. 9.01	d. u. 4.39
Aszód		4.18	6.07	9.18	4.55
Bécsre ér.		5.58	9.40	d. u. 1.85	9. —

Bécs felől Szombathelyre indul:

Bécs	regg.	7.20	d. u. 1.40	d. u. 3.25	este 7.40
Aszód		10.41	4.55	9.18	éj. 12.20
Szombath.		10.55	5.07	9.33	12.37

Szombathelyről Nagy-Kanizsa felé indul:

Szombathely	d. o.	11.07	este 6.18	éj.	12.51
Dömötöri		11.23	—	—	1.10
Molnári		11.32	5.36	—	1.21
Győr		12. —	—	—	1.53
N.-Kanizsa ér.		1.34	7.05	—	3.42

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N.-Kanizsa	éj.	12.45	reggel 6.05	d. u.	2.05
Győr		2.39	—	—	3.38
Molnári		3.14	—	—	4.05
Dömötöri		3.27	—	—	4.16
Szombathelyre ér.		3.47	8.45	—	4.31

Szombathelyről Grác felé indul:

Szombathely	regg.	6.04	d. u. 3.16	éj.	7.03
Kis-Unyom		6.17	3.29	—	—
Egyházsa-Rádocz		6.31	3.42	—	—
Körmen		6.45	3.56	—	7.30
Csákány		7. —	4.09	—	—
Rátót		7.09	4.18	—	7.45
Szt-Gothárd		7.28	4.36	—	7.59
Gyanafalva		7.48	4.53	—	8.10
Grácsba érkezik	d. o.	10.25	este 7.35	—	9.49

Grác felől Szombathelyre érkezik:

Grác	reggel	6.10	regg. 8.10	este 6.10
Gyanafalva		7.48	10.54	8.59
Szt-Gothárd		8. —	11.09	9.15
Rátót		8.12	11.26	9.33
Csákány		—	11.36	9.43
Körmen		8.29	11.50	9.57
Egyházsa-Rádocz		—	12.04	10.12
Kis-Unyom		—	12.18	10.26
Szombathelyre érkezik		8.58	12.31	10.40

1196/1897.

Haszonbéri hirdetmény.

Az Esterházy hercegi hitbizományhoz tartozó, Vas megyében (Kőszeg mellett) fekvő u. n.

Lukácsházy gazdaság

circa 304 holdnyi területtel a rajta levő épületekkel együtt az **1897. évi október hó 1-től** kezdődőleg 12, esetleg 18 egymásután következő évre szabad alku útján haszonbérbe adatik.

E bérletre vonatkozó ajánlatok **f. évi augusztus 15-éig Kismartonban** az alulírott igazgatóságnál írásban benyújthatók, a hol a bérleti feltételek iránt is a szükséges felvilágosítások megadatnak.

Kismarton, 1897. július 15-én.

Az Esterházy hercegi javak
zárgondnokságának közp. igazgatósága.

(Ülőnyomat nem díjazatik.)

Kirchknopf Mihály

vaskereskedő Kőszegen,

földbirtokosoknak és gazdasággal foglalkozóknak ajánlja kitűnő minőségű és olcsó

gazdasági gépekből álló raktárát.

Cséplőgépek, járgányok, szecsakavágók, gabona- és szórógépek, vasekék, Vermorel-féle peronospora-fecskendők, használt vassinek, traverzak, fűtő- és kovácsszén, gázkoks stb.

Idevalók cséplőgépeket kölcsön kaphatnak.

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár Részvény-Társaság

(ezelőtt WALSER FERENCZ)

BUDAPESTEN, VI. ker., Külső váczi-ut 45. szám.

Sürgőnyezim: SZIVATTYUGYÁR BUDAPEST.

GYÁRT:

mindenféle gőzgépet Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmegtakarítás), petrolum és benzínmotorokat, keretfűrészeket körfűrészeket és csertöröket (gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat, hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mind-minden **szivattyukat** gőz-, szil- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artézi kutfelépítményeket vasból. Tűzfecskendőket és vizszállítókat, tűzoltósági felszerelési tárgyakat. Koztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hőkéket és uthengereket. Egészségügyi szereket mint gőzfermentáló készületeket és teljes fertőtlenítő telepeket, pöczegődlő tisztító készületeket. Vas- és ércöntvényeket, harangokat. Kéményöntésű aczélfelületű tűzrostélyokat egyenes és kigyóalakban, valamint polygon rostélyokat.

LETESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszuszterendezéseket, központi fűtéseket.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.